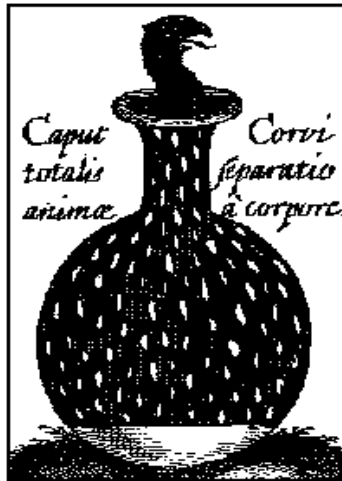

Et modent overblik

- myter og virkelighed i moderne astrologi

Den lille forskel

Statistikken viser, at 80% af dem, der interesserer sig for astrologi, er kvinder.

Der er da også noget uhyre kvindeligt over astrologien, som var det selveste Hexia de Trick, der havde lavet den. Med sine runde horoskoper og sine dybe, uudgrundelige symboler virker den i dag helt uforenelig med den eksakte astronomi, som den engang var så nært knyttet sammen med.

80% af dem, der interesserer sig for astronomi, er omvendt mænd.

Man ser det for sig.

„Det er jo fuldstændig uden logik!“ siger manden-der-interesserer-sig-for-astronomi.

„Jah... men der er måske nok noget om det alligevel,“ svarer kvinden-der-interesserer-sig-for-astrologi.

Og manden rækker armene mod himlen og

forlader rummet i afmagt, for det giver jo ved gud sig selv, at hvis det er fuldstændig uden logik, så KAN der jo for fanden ikke være noget om det!

Somme tider må man prise sig lykkelig for, at vi ikke skal nøjes med statistik – det kunne hurtigt ende med, at man begyndte at udlægge kampen mellem astronomi og astrologi som en kamp mellem kønnene. Det ville den næppe blive mere forsonlig af.

Lad os derfor straks opføre os som voksne, fornuftige mennesker, der kan tale sammen om tingene – idet vi dog stædigt forsøger at holde forundringen levende, for ellers når vi næppe frem til slutningen af kapitlet.

Har man *ikke* brug for logik, kan man dog også springe det hele over og kaste sig ud i *De fire livsområder* – men så er man også selv ude om det!

– og den store forskel

Astrologien er en videnskab – det er den faktisk, hvis man tager den på ordet – men til forskel fra ‘de videnskaber, vi normalt sammenligner os med’ sætter den ikke noget skel mellem subjekt og objekt, fordi den påstår, at det slet ikke er muligt at være objektiv. Vi er selv en del af det, vi står og betragter – der er ikke noget sted, hvor vi kan stille os ‘udenfor’.

Astrologien arbejder derfor ud fra den grundantagelse, at *virkeligheden skal tolkes* – hvilket egentlig blot betyder: du ser altid på verden fra en eller anden synsvinkel.

Alligevel er det muligt stadig at håndtere verden og beskrive den meningsfuldt, selv om man ikke kan være objektiv – man skal blot være klar over, at man altid udtrykker en synsvinkel – ikke hele sandheden.

Og som vi skal se lidt nærmere på senere, så vil man sjovt nok kunne høre kvantefysikerne sige det samme. Man skulle næsten tro, det var den samme verden, de befandt sig i.

At blande alting sammen

Når astrologien ikke sætter et skel mellem vores egen oplevelse og naturen omkring os, er det fordi, den mener, at der ikke nødvendigvis er nogen grund til at gøre det. Der er en hel del lovmæssigheder, der både gælder for os selv – og for naturen. Ved at sætte dette skel, hvor vi f. eks. studerer menneskets psykologi det ene sted og naturens fænomener et helt andet sted, går vi på den måde glip af muligheden for at identificere nogle fælles lovmæssigheder.

I astrologien er vi mennesker en del af naturen, og derfor vil de processer, man studerer i astrologien, både gælde for naturskabte og for menneskeskabte ting. Når der gives eksempler på en proces, springer man rask væk mellem „plantevækst“ og „selvrealisering“, fordi man mener, at det er den samme proces, vi betragter begge steder.

Det betyder ikke, at en plante nødvendigvis er lige så kvik som et menneske og kan lære at skrive symfonier, hvis bare man giver den tid nok og masser af kærlighed. Det betyder, at det er de samme livsprincipper, der fungerer i en plante – selv om den for os at se befinder sig i en helt anden verden.

Astrologien bliver dermed et studie af de fællestræk, der gælder for alt levende. Vi kender

ét af den slags fællestræk i forvejen fra evolutionsteorien: overlevelseskampen – alles kamp mod alle, hvor de svage går til og de stærke overlever, hvorved der på en eller anden måde sker en udvikling. Dette er et sådant livsprincip, der ifølge evolutionslæren gælder for alle levende væsner.

Ud over denne overlevelseskamp arbejder astrologien med yderligere 11 af den slags principper, som tilsammen skaber udviklingen. Det betyder, at det i praksis er meget komplicerede samspil, der studeres – samspil, som også er en del af vores egen personlighed.

Virkelighedens symbolnatur

Som i det store, således også i det små – er en yndet læresætning i astrologien. Her arbejder man ud fra den antagelse, at disse tolv processer udfolder sig på alle niveauer, fra det mindste til det største, således at der kan iagttages overensstemmende mønstre fra det ene niveau til det andet.

Man kan prøve at tænke på fraktalerne, der dannes i kraft af visse matematiske formler, hvor det store mønster kan genfindes i detaljen. Hvis man forstørrer billedet op, ser man, at det er det samme mønster, der går igen på alle niveauer, med små variationer.

Astrologien mener, at dette er en egenskab ved selve den verden, vi lever i.

Når astrologien mener at kunne studere livet på jorden ud fra planeternes stilling, er det derfor

Ugebladshoroskoper

har ikke noget at gøre med et horoskop i astrologisk forstand. Hvad man læser i ugebladene er tekster, som måske – måske ikke – er skrevet af en astrolog, i sidstnævnte tilfælde på basis af én faktor, Solen, som vil være fælles for et meget stort antal mennesker. Det vil ud fra astrologisk vurdering medføre, at visse tendenser måske får betydning for den enkelte – og måske gør de ikke. Altså en højst usikker prognose.

Et horoskop betegner i astrologien ikke tydingen, men kun selve *tegningen* af planetstillingerne, som de tager sig ud på et givet tidspunkt. Denne tegning, horoskopet, skal derefter tydes. Det er horoskoptydingen.

Dit personlige horoskop er præcist, hvis det beregnes ud fra dit præcise fødselstidspunkt. Se om dette i lektionen „Det præcise fødselstidspunkt“.

ikke fordi, planeterne nødvendigvis styrer os, men fordi der er en *overensstemmelse* mellem planetstillingerne og jordelivet – hvilket er noget ganske andet.

Der er f. eks. også en overensstemmelse mellem dig og det billede, du ser i spejlet hver morgen – det betyder ikke, at spejlbilledet nødvendigvis kan række hånden ud og trække dig rundt i badeværelset.

Som i det store, således også i det små.

Overensstemmelsen går altså ikke kun opad mod planeterne, den går også nedad. Overensstemmende mønstre kan iagttages overalt – og det er dét, der gør et fænomen som symbolik muligt.

Når vi mennesker kan opfatte noget som symbolsk, er det ikke kun et produkt af vores fantasi – det er en egenskab ved selve naturen, vi har opfattet.

Man kan sige, at virkeligheden har symbolnatur. Overensstemmende mønstre er noget, der opstår af sig selv – sådan som f. eks. de drømme, vi drømmer om natten, har symbolkvalitet, selv om vi ikke har nogen bevidst indflydelse på dem.

Eller ligesom en kunstner kan lave et kunstværk med symbolkvalitet, selv om han ikke har tænkt over symbolikken på forhånd.

Eller ligesom det i fysikken giver mening at beskrive et atom som elektroner, der kredser omkring en kerne, bygget op ligesom solsystemet. Som i det store, således også i det små.

(Du kan læse mere om virkelighedens symbolnatur i lektionerne om „Det ubeskrivelige“ og „Yuccapalmen.“)

Er Mars død eller levende?

Alt dette kan astrologien faktisk påstå uden nødvendigvis at modsige de naturvidenskabelige data.

Planeten Mars kan f. eks. udmærket være en uddød planet med en diameter på 6794 km og en overfladetemperatur på mellem minus 140 og plus 20 grader. Det udelukker jo ikke, at den samtidig kan være en del af et mønster, der kan genfindes på andre niveauer, som intet har med astronomi at gøre.

I modsætning til hvad mange tror, kan man derfor også udmærket være astronom og samtidig mene, at astrologien fungerer. Læs f. eks.

Astrologiens idé, der er skrevet af astronomen Per K. Rasmussen sammen med de to astrologer Lars Steen Larsen og Erik Michael. Her beskrives både

Stjernebillederne har flyttet sig!

- så hvis du er født i Vædderens tegn er du i virkeligheden Fisk (og derfor er astrologien rent nonsens...)

Denne argumentation høres ofte og bygger på, at man forveksler ordet stjernebilleder med ordet stjernetegn.

Stjernebillederne er de faktiske stjerneformationer, man kan se på himlen, som f. eks. Store Bjørn eller Orion.

Zodiakken med de tolv stjernetegn fastlægges ikke ud fra stjernebillederne, men ud fra ekliptika, den storcirkel, der opstår i kraft af Jordens bane omkring Solen. Denne cirkel opdeles i tolv dele á 30 grader, begyndende fra forårsjævndøgn med Vædderens tegn. Opdelingen i tolv lige store dele er altså en matematisk konstruktion, der ikke eksisterer i virkeligheden – og det kan man så bebrejde den. Blot skal man så huske også at bebrejde den geometriske cirkel, som heller ikke eksisterer i virkeligheden.

astronomiens og astrologiens idégrundlag, og forfatterne minder os blandt andet om, at 'naturvidenskaben først og fremmest er en måde at beskrive verden på' – ikke en sandhed i absolut forstand. Hvad det egentlig indebærer, ser vi nærmere på i lektionen „Et spørgsmål om betragtning“.

Også astrologien er først og fremmest en måde at beskrive verden på. Den indfører ikke nødvendigvis nye, konkrete fænomener i form af mystiske stråler eller lignende.

Symboler er jo heller ikke astrologiens opfindelse – de studeres allerede flittigt i humanistiske fag som litteratur, kunsthistorie, etnografi og psykologi.

Men de studeres ikke synderligt i de naturvidenskabelige fag. For vi må huske, at der er dette skel med, at mennesker og natur er to vidt forskellige ting – og derfor kan en fysiker gå til drømmetydning i sin fritid og roligt glemme alt om det, når han går på arbejde igen næste dag.

Når man til gengæld mener, at mennesket er en del af naturen, kan man strengt taget ikke tillade sig denne luksus med at splitte verden op i to dele, hvor naturlovene i den ene del ikke gælder i den anden del. I astrologien har man i princippet både naturvidenskab og humanistiske fag som sit studiemateriale, fordi man studerer de lovmæssigheder, som er fælles for de to områder.

Her slutter festen

Videnskaberne i dag er splittet op i hver deres område og blander sig generelt ikke i, hvad de andre videnskaber laver – så hvem skal egentlig bekræfte eller afkræfte disse overensstemmelsers eksistens?

Ved at beskæftige sig med virkelighedens symbolnatur har astrologien tilsyneladende fundet sig et studieobjekt, som ingen andre gider tage sig af.

Men som bekendt står der ingen – absolut ingen – og vifter med små flag foran universiteterne for at byde astrologien velkommen af den grund.

For selv om den teori, jeg har prøvet at fremstille i ultrakort form her, ikke nødvendigvis er mindre logisk end så mange andre teorier, så er der dét i vejen, at den logik, vi har brugt, bygger på et andet paradigme.

For mennesket er uhyre intelligent. Og hvis mennesket virkelig (kun) er en del af naturen, så er selve naturen intelligent, og da naturen altid har været der, så har intelligens også altid været der. Og det fører uvægerligt til den antagelse, at *det er livet, der har skabt verden*.

Men i de videnskaber, vi er vant til at sammenligne os med, arbejder man med den modsatte

“Lad mig gætte dit stjernetegn”

Hvis nogen gætter dit stjernetegn, må det enten skyldes et rent tilfælde, en form for intuition – eller at personen kender dig rigtig godt, for rent astrologisk er der ikke noget, der indikerer, at stjernetegnet skulle være umiddelbart synligt for omverdenen.

„Stjernetegnet“ er et udtryk fra ugebladene, idet tegnene rent faktisk ikke har noget med stjernerne at gøre. I astrologien svarer det til Soltegnet. Hvis du f. eks. er Skytte, betyder det, at Solen i dit horoskop befinder sig i Skyttens tegn.

I horoskopet kan man se, at Sol-energien blot er én blandt mange energier, og en person kan derfor godt være født i Skyttens tegn og alligevel være stærkere præget af energier fra f. eks. Fiskenes tegn.

I praksis spiller samtlige tolv kvaliteter fra de tolv tegn sammen i ethvert menneskes personlighed. Det gør gættelege til en kompliceret affære.

antagelse: at livet er opstået af døde ting.

Når der overhovedet kan være logik i at placere mennesket uden for naturen, skyldes det netop antagelsen om, at livet er noget, der er opstået af døde ting – og at vi derfor på en måde udvikler os væk fra naturen hen mod mere og mere intelligens.

Og nok er det muligt, at Mars både kan være en uddød planet og samtidig en del af et større mønster, der kan genfindes på andre niveauer.

Men det er *ikke* muligt både at have den antagelse, at livet har skabt verden, og at livet er opstået af døde ting. De to antagelser er uforenelige. Det er enten-eller. Færdig punktum. Her slutter festen.

Meget af det, der virker mystisk eller rent ud absurd ved astrologien, skyldes dette paradigme, som vi er vant til at arbejde ud fra, hvor verden er opdelt i noget, der udelukkende er mekanisk - og noget andet, som er intelligent (især os selv).

Astrologien rummer gåder, lige så vel som alle andre verdensopfattelser rummer gåder. Men meget af det mystiske forsvinder og bliver ganske logisk - hvis ellers man går med på den hypotese, at universet på en eller anden måde er intelligent. At den energi, der afspejles i et universelt mønster, er livsenergi, der er med til at forme vores personlighed, fordi vi selv udspringer fra den og er en del af den.

Hvis nogen i den forbindelse skulle mene, at det vil være mere videnskabeligt at tro, at livet er opstået af døde ting, må jeg minde om, at denne antagelse stadig kun er blevet til virkelighed i eventyrene, f. eks. i eventyret om *Dr. Frankensteins monster*.

At vælge den ene eller den anden antagelse er således ikke et valg mellem tro og viden. Det er et valg mellem det ene eventyr – eller det andet eventyr.

Og det eventyr, et universelt mønster kan fortælle, er såmænd ikke det mindst spændende. For som det gamle ord siger: intelligente universer keder sig aldrig...